

безъ вниманіе, като оставиме пакъ на самыѣ работы да говорятъ.

Рѣши са, казахмы да стане избираніето на другый день въ сѣбота. Слуха за тая голѣма поспѣшность наскърби доста хора отъ Българетѣ, особенно онѣзи прѣдставители, които са намиратъ въ Цариградъ. При сичко че сѣкый желаше бързото извършваніе на това избираніе, мнозина поддържахъ, че то трѣба да стане по единъ начинъ по законенъ, по народенъ. Ако Екзархіята и Екзарха сѣ за българскый народъ, защо този народъ да не са попита, кому вѣвѣрява сѣдбытѣ на своята черкова? Ако нашата черкова е народна, изборытѣ трѣба да ставатъ отъ народа. Това е и праведното и законното. Самото избираніе ще има по голѣма сила, ако е основано на народното удобреніе. Сѣкы ще поддържа онова, което е самъ удобрилъ, когато въ противенъ случай сѣкый ще стои равнодушенъ къмъ работытѣ, които ставатъ въ негово име, нѣ безъ съвършенно негово знаяніе. Много са е обвинявалъ народа въ равнодушіе къмъ черковныѣ си работы и са е осждаалъ за това; нѣ може ли да затича народа за онѣзи работы, които не ставатъ съ негово знаяніе и удобреніе? Прѣдставителитѣ искахъ отлаганіе на избираніето до 3-4 дни, додѣто са попытаѣ въшныѣ прѣдставители по телеграфа, кого отъ тримата владыцы искатъ Епархіитѣ имъ за Екзархъ. Нѣ комисіята отхвърли това исканіе, къ-